

Szeretetteljes köszöntések

Köszöntés: „Így tetted népedet, Izráelt a magad népévé örökre, te pedig, Uram, az Istenük lettél. Most azért, Uram, maradjon meg örökre az az ígélet, amelyet szolgáltnak és háza népének tettél, és tégy úgy, ahogyan ígérted! Akkor megmarad és nagy lesz a te neved örökké, mert ezt mondják: A Seregek Ura Izráel Istene, ő az Istene Izraelnek! Szolgáltnak, Dávidnak a háza pedig szilárd lesz színed előtt. Te, én Istenem, azt a kijelentést adtad szolgáltnak, hogy megépítéd házát. Ezért volt bátorsága szolgáltnak, hogy így imádkozzék hozzád. Valóban, Uram, te vagy az Isten, és te ígérted szolgáltnak ezt a jót. Áldd meg azért kegyelmesen szolgáltnak házát, hogy örökre színed előtt legyen (IKrón 17,22-27)!” Ámen.

Gyülekező ének: 130. zsoltár: „Tehozzád teljes szívből...”

Fennálló ének: 455. dicséret: 1. verse: „Testvérek, menjünk bátran...”

Fő ének: 455. dicséret: 2-6. versei: „A keskeny útra térünk...”

Előfohász: „Kegyelem nektek és békesség Istentől, a mi Atyánktól és a mi Urunk Jézus Krisztustól, aki önmagát adta bűneinkért, hogy kiszabadítson minket a jelenlegi gonosz világból Istennek, a mi Atyánknak akarata szerint. Övé a dicsőség örökkön-örökké. Ámen. (Ga 1,3-5)

Lekcia: Pál apostolnak a Rómaiakhoz írott levele 16. rész 1-23. versei: *„Ajánlom nektek nőtestvériünket, Fébét, aki a kenkhreai gyülekezet szolgálója: fogadjátok be őt az Úrban a szentekhez illően, és álljatok mellé minden olyan ügyben, amelyben szüksége van rátok, mert ő is sokaknak lett pártfogója, nekem magamnak is. Köszöntsétek Prizkát és Akvilát, akik munkatársaim Krisztus Jézusban! Ők értem saját életüket kockáztatták, és nekik nemcsak én vagyok hálás, hanem a népek valamennyi gyülekezete is. Köszöntsétek a házukban lévő gyülekezetet is! Köszöntsétek az én szeretett Epainetoszomat, aki Ázsia tartományának zsengeje Krisztusban! Köszöntsétek Máriát, aki sokat fáradozott értetek! Köszöntsétek Andronikoszt és Júniát, rokonaimat és fogolytársaimat, akiket nagyra becsülnék az apostolok körében, akik nálam is előbb jutottak hitre Krisztusban! Köszöntsétek az Úrban szeretett Ampliátuszomat! Köszöntsétek Urbánuszt, aki munkatársunk Krisztusban, és az én szeretett Sztakhiszomat! Köszöntsétek Apellészt, Krisztus kipróbált emberét! Köszöntsétek az Arisztobulosz háza népéből valókat! Köszöntsétek Heródiónt, az én rokonomat! Köszöntsétek a Narcisszusz háza népéből azokat, akik az Úrban hisznek! Köszöntsétek Trifainát és Trifószát, akik fáradoznak az Úrban! Köszöntsétek a szeretett Persziszt, aki sokat fáradozott az Úrban! Köszöntsétek*

az Úrban kiválasztott Rúfust és anyját, aki nekem is anyám! Köszöntsétek Aszinkritoszt, Flegónt, Hermészt, Patrobászt, Hermászt és a velük lévő testvéreket! Köszöntsétek Filologoszt és Júliát, Néreuszt és nőtestvérét, valamint Olimpászt és a velük lévő szenteket mind! Köszöntsétek egymást szent csókkal! Köszönt titeket Krisztus minden gyülekezete. Kérlek titeket, testvéreim, tartsátok szemmel azokat, akik szakadásokat és botránkozásokat okoznak azzal a tanítással szemben, amit tanultatok. Térjete ki előlük! Mert az ilyenek nem a mi Urunknak, Krisztusnak szolgálnak, hanem a saját hasuknak, és szép szóval, ékesszólással megcsalják a jóhiszeműek szívét. Hiszen a ti engedelmességetek híre eljutott mindenkihez, nektek tehát örülök. De szeretném, ha bölcsek lennétek a jóra, és képtelenek a rosszra. A békesség Istene pedig összezúzza a Sátánt lábatok alatt hamarosan. A mi Urunk Jézus Krisztus kegyelme legyen veletek! Köszönt titeket munkatársam, Timóteus, valamint rokonaim: Lúcius, Jászón és Szózipatrosz. Köszöntelek titeket az Úrban én, Terciusz, aki leírtam ezt a levelet. Köszönt titeket Gájusz, aki vendéglátóm nekem és az egész gyülekezetnek. Köszönt titeket Erasztosz, a város számvevője és Kvártusz testvérünk."

Imádság: Urunk Jézus Krisztus, megvalljuk Neked, hogy elfelejtettük dicsérni az életet minden egyes napért, mintha nem lenne kenyerünk, otthonunk és munkánk. Bocsásd meg hálátlanságunkat, és nyisd meg szemünket mindennapi ajándékaid meglátására. Ma le akarunk mondani önző igényeinkről Előtted, mert az igazi, áldozatos szeretetet és hűséget egyedül Benned ismertük meg, Urunk. Őszinte szívvel hajolunk meg Előtted, és megvalljuk, hogy nem csupán nagylelkűek, hanem áldozatkészek szeretnénk lenni, ahogyan Te voltál, Mesterünk. Taníts minket arra, hogy testvéreinket tettekkel, szolgálattal és hűséggel szeressük. Te örökké hűséges vagy, és megszabadítasz a nyomorúság idején. Mentsd meg lelkünket, hűséges Istenünk, hogy mi is készek legyünk mások segítségére sietni, és szeretettel szolgálni nekik. Bocsásd meg, hogy bár Benned megnyílt az élet mindenki számára, mi mégis gyakran elrejtőzünk az emberek előtt, és bezárjuk szívünket. Nyisd meg szívünket testvéreink előtt. Tedd teljessé szeretetünket a gyülekezet közösségében, és erősítsd meg közöttünk azt a közösséget, amelyet az apostolok köszöntéseiben is látunk. Köszönjük Neked mindazokat a szolgálókat, szolgálókat és az evangélium munkatársait, akiket mellénk állítottál. Áldott légy, Urunk, mert Te vagy számunkra az út és az igazság. Nyisd meg előttünk az utat más emberek felé, hogy befogadjuk őket, bátorítsuk őket, és hordozzuk terheiket. Órizz meg minket a megosztottságtól és a megtévesztéstől, ajándékozz nekünk bölcsességet, tiszta szívet és kitartást a hűségben. És amikor a Rómaiakhoz írt levélből hallgatjuk Igédet, add, hogy az egyre nagyobb szeretetre, egységre és szolgálatra vezessen bennünket egyházadban. Mert Tiéd a dicsőség, a tisztesség és a hála örökkön örökké. Ámen.

Igehirdetés előtti ének: 166. dicséret: 1. verse: „Urunk, Jézus fordulj hozzánk...”

Textus: Pál apostolnak a Rómaiakhoz írott levele 16. fejezet 20. verse: „*A mi Urunk Jézus Krisztus kegyelme legyen veletek!*”

**Jézust Ünneplő, élő keresztyén gyülekezet, drága testvéreim az Úr Jézus
Krisztusban!**

Amikor a Római levél 16. fejezetéhez érkezünk, úgy tűnhet, hogy csupán nevek és üdvözlések felsorolásáról van szó. A bűnről, megigazulásról, hitről, kegyelemről és üdvösségről szóló nagy teológiai témák után emberek hosszú névsora következik. Sokan talán átugranak ezt a fejezetet, el sem olvasnák. Nevek és problémáik. Nevek és nehézségeik. Nevek és életük. Kit érdekel ez? Pedig éppen itt látunk meg valami nagyon fontosat: az evangélium nem csupán tanítás, hanem élet. Nemcsak igazság, amelyet megvallunk, hanem olyan közösség is, amelyet egyedül Krisztus, az élő Úr hoz létre. Pál apostol konkrét embereket köszönt. Név szerint ismeri őket. Tud szolgálatukról, áldozatkészségükről, küzdelmeikről és hűségükről. Minden név mögött a hit egy története rejtőzik.

Először: a hit közösségben élhető meg. Pál apostol Fébé testvérnő ajánlásával kezdi. Ezután további nevek következnek: Priscilla és Akvila, Epaineitosz, Mária, Andronikosz, Júniász és sokan mások. Ez egy egyszerű, de fontos igazságra emlékeztet bennünket: a keresztyén ember nem arra kapott elhívást, hogy magányosan élje meg hitét. Jézus Krisztus nem elszigetelt egyéneket hívott el, hanem tanítványi közösséget formált. Az első egyház is házaknál gyűlt össze, együtt imádkozott, hordozta egymás terheit, és bátorította egymást hitben, szeretetben és reménységben. Korunk az individualizmust támogatja. Az ember úgy érzi, hogy egyedül is boldogul. A hit azonban közösségben növekszik. Ezért kérdezzük meg egymástól: Ismerjük-e egymást? Tudunk-e örülni a másik örömének? Tudjuk-e hordozni a terheit? Tudunk-e imádkozni egymásért és másokért?

Gyülekezetünk nem csupán egy épület a Szlovák Nemzeti Felkelés terén vagy az Széplak utcán. Az egyház azokból az emberekből áll, akik Krisztushoz tartoznak. Ők Jézus Krisztus testének élő tagjai.

Másodszor: mindenkinek megvan a helye Isten munkájában. E versek olvasásakor észrevesszük, hogy Pál apostol nem csupán az ismert vezetőket emeli ki. Feltűnő, milyen gyakran fejezi ki elismerését mások iránt. Nem a saját sikereiről beszél, nem a saját érdemeit hangsúlyozza, hanem mások hűségére emlékeztet. Ez fontos üzenet a mai egyház számára is. Hálás az emberek életéért. Vajon mi tudunk-e hálásak lenni azokért, akik hitre vezettek bennünket? Szüleinkért, nagyszüleinkért, tanítóinkért, lelkészeinkért, presbitereinkért vagy a gyülekezet tagjaiért, akik imádkoztak értünk és szolgáltak felénk? Az egyház nem egyetlen emberre épül. Az egyház sok hűséges szolgálóra épül, akiknek neve talán ismeretlen a világ előtt, de ismert Isten előtt. Pál apostol említ férfiakat és nőket, fiatalokat és időseket, zsidókat és pogányokat, gazdagokat és szegényeket. Voltak, akik tanítottak. Mások otthonaikban fogadták be a hívőket. Megint mások fáradhatatlanul szolgáltak. Voltak, akik az evangéliumért szenvedtek. De mindegyikük fontos volt. Ma sincs ez másként. Nem mindenki áll a szószéken. Nem mindenki vezet gyülekezetet. De mindenki szolgálhat. Valaki imádsággal. Más bátorítással. Valaki egy beteg meglátogatásával. Más a rászoruló segítségével. Megint más hűséges bizonyosságtétellel a családjában. Isten országában nincs jelentéktelen szolgálat, ha azt Krisztus iránti szeretetből végezzük.

Harmadszor: ne csak a neveket, hanem az embereket is ismerjük. Pál apostol nem csupán neveket sorol fel. Sokukhoz rövid megjegyzést is fűz: „szeretett az Úrban”, „kipróbált Krisztusban”, „sokat fáradoztak”, „munkatársaim”. Láthatjuk, hogy valóban érdeklődik az emberek iránt. Nem elég tudni, ki jár templomba. Nem elég tudni, ki ül előttünk vagy mögöttünk az istentiszteleten vagy a bibliaórán. Nem elég a neveket ismerni. A keresztyén szeretet azt jelenti, hogy meglátjuk az embert. Meglátjuk a küzdelmeit. Meglátjuk szükségait. Meglátjuk

ajándékait. Meglátjuk fájdalmát. Krisztus is így tekint ránk. Nem csupán a tömeg részeként ismer bennünket. Név szerint ismer minket.

Végül: óvakodjunk a megosztottságtól. Bibliai szakaszunk végén Pál apostol figyelmeztet azokra, akik viszályokat és botránkozásokat okoznak. Már az ősegyházban is voltak konfliktusok, kísértések és hamis tanítások. Az egyház soha nem tökéletes emberek közössége volt. Mindig kegyelemből megmentett bűnösök közössége volt és marad. Ezért Pál a hívőket megkülönböztető képességre, bölcsességre és az evangéliumhoz való hűségre inti. Nekünk is vigyáznunk kell arra, hogy saját véleményeinket, csoportjainkat vagy rokonszenveinket ne helyezzük Krisztus fölé. Egységünk alapja nem az azonos természet, nem azonos életkor, nem azonos műveltség. Egységünk alapja Jézus Krisztus. Jézus Krisztus kegyelme, mint minden alapja. A mi Urunk Jézus Krisztus kegyelme ajándék, nem kiváltság. A fejezet végéhez közeledve felhangzik Pál áldása: „A mi Urunk Jézus Krisztus kegyelme legyen veletek.” Ez az egész fejezet alapja. Kegyelem nélkül Pál Saul maradt volna, az egyház üldözője. Kegyelem nélkül nem létezne a hívők közössége. Kegyelem nélkül csupán gyengeségeinkkel, bukásainkkal és bűneinkkel terhelt emberek lennénk. Krisztus kegyelme azonban átalakít. Ellenségekből testvéreket formál. Bűnösökből Isten gyermekeit. Magányos emberekből Isten családjának tagjait. Ellenségekből barátokat. Átalakít, mert egyedül Ő cselekszik. Kedves testvéreim! A Római levél 16. fejezete nem csupán névsor. Az élő egyház képe, nemcsak Rómában, hanem egész Kis-Ázsiában és mindenütt, ahol Krisztus népe él. Olyan egyházé, ahol az emberek név szerint ismerik egymást. Imádkoznak egymásért. Szolgálnak és segítenek egymásnak. Bátorítják egymást. Együtt Krisztushoz tartoznak. Legyenek gyülekezeteink is ilyen közösségek! Ne elsősorban azt lássuk, hogy kik vagyunk, hanem azt, hogy Kihez tartozunk. Jézus Krisztushoz tartozunk. Ezért szóljon fölöttünk is Pál áldása: „A mi Urunk Jézus Krisztus kegyelme legyen veletek. Ámen.”

Utóima: Urunk Jézus Krisztus, hálát adunk Neked a Te Igédért, amely ma hozzánk szólt. Köszönjük, hogy újra emlékeztetsz bennünket arra, hogy az egyház nem névtelen tömeg, hanem a Te családod. Kérünk Téged, ne engedd, hogy csupán hallgatói legyünk Igédnek, hanem annak cselekvői is. Adj nekünk bátorságot, hogy megéljük mindazt, amit hallottunk: észrevegyük a körülöttünk élő embereket, szolgáljunk nekik, és szeretetben hordozzuk őket Imádkozunk földi egyházadért, minden testvérünkért, akik Téged vallanak Uruknek. Őrizd meg egyházad egységét, óvd meg a megosztottságtól, a hamis tanításoktól és a közömböségtől. Kérünk Téged gyülekezetünkért is. Taníts minket arra, hogy egymásra testvérként tekintsünk. Adj készséget a szolgálatra, a megbocsátásra és arra, hogy hordozzuk egymás terheit. Kérünk azokért, akik fáradtak, betegek, magányosak vagy csalódottak. Légy közel hozzájuk, és erősítsd meg őket. Kérünk gyülekezetünk családjaiért. A házasságokért, hogy szeretetre és hűségre épüljenek. A gyermekekért és a fiatalokért, hogy hitben és Krisztus megismerésében növekedjenek. Kérünk azokért is, akik még nem ismernek Téged. Nyisd meg szívüket az evangélium előtt, hogy megismerjék kegyelmedet. Végül pedig önmagunkért könyörgünk: add, hogy ne önmagunknak éljünk, hanem Neked és embertársainknak. Erősíts meg bennünket az egységben, őrizd meg a megosztottságtól, és vezess az Irántad való engedelmesség útján. És legyen velünk minden nap a Te kegyelmed, amelyről ma ismét hallhattunk. Jézus Krisztus, a mi Urunk drága szolgálatáért, hallgass meg minket. Ámen.

Jézus mondja: Ti azért így imádkoztatok...

Adakozás: „Örül az igaz, ha látja a megtorlást, [...] Az emberek pedig ezt mondják: Mégis van az igaznak jutalma! Mégis van Isten, ...” (Zsolt 58, 11-12)

Áldás: „Az Úr Jézus Krisztus kegyelme legyen veletek (Róm 16,20b)!” Ámen.

Záró ének: 199. dicséret: „Adjunk hálát Istennek...”